

сила-та на злочастна-та добродѣтель, щото собира вси-те вѣры около гробъ-атъ си!

Нужно бѣ да поставиме стражари при гробъ-атъ за да отдележиме на дщеры-те на бѣдни вѣкои жители, кои-то на сила искаха да ся заровять съ нея наедно, глаголющи че не имали вѣке надежда за да ся утѣшатъ на този свѣтъ, и че друго нищо не имъ оставало освенъ да умратъ наедно съ оная коя-то имъ была сама-та благодѣтелница.

Заровиха я близо при църква-та Памплемусова, камъ восточна-та страна подъ честы памучны трости гдѣ-то она, когда-то си вращаше отъ църква-та заедно съ майка си и съ Маргарита, обычае да си почива, сѣдящъ при оногова, кого-то она назоваваше за свой братъ.

Послѣ торжественно-то погребеніе, правитель-атъ Лабордонъ възкачяся тука, заедно съ нѣкой мужіе отъ многочисленно-то негово сопровожденіе. Принесе на Г-жа Латуръ и на приятелка-та ѝ колко-то помощъ можеше. Проговори нѣкои други рѣчи, съ недогованіе обаче противъ нечеловѣколюбива-та нейна земя: какато ся приближи при Павла рече му все що